

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117222664
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117222664.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobkyne: C. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX, P., zastúpená: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281, proti žalovanému: G. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX, P., zastúpený advokátom: JUDr. Ľubomír Polák, Hurbanova 18, Senica, v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 04.12.2017 č.k. 27C/92/2017-15, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie na návrh žalobkyne zakázal žalovanému až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, nakladať, a to najmä previesť odplatne alebo bezodplatne vlastnícke právo, zaťažiť záložným právom alebo akýmkoľvek iným vecným bremenom, vložiť do základného imania obchodnej spoločnosti, so spoluvlastníckym podielom vo výške 1/2 na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v k.ú. P., obec P., okres Trnava, zapísanou na Okresnom úrade Trnava, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX pod poradovým číslom 2, ako parcela registra C-KN, parcelné číslo 8012, zastavené plochy a nádvoria o výmere 365 m², parcela registra C-KN, parcelné číslo 8013, zastavené plochy a nádvoria o výmere 45 m², parcela registra C-KN, parcelné číslo 8014, záhrady o výmere 390 m², stavba - rodinný dom so súp. č. XXXX, postavená na parcele č. 8012 pre k.ú. P., samostatne stojaca stavba - garáž, bez súp. č. postavená na parcele č. 8013 pre k.ú. P..

2. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. c), § 326 ods. 1, § 327, § 328 ods. 1 a ods. 2, § 329, § 330 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vecne tým, že po preskúmaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a predložených listinných dokladov dospel súd k záveru, že za daného skutkového stavu je návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia dôvodný.

3. Verne argumentoval tým, že žalobkyňa sa žalobou vo veci samej domáha vyporiadania BSM k predmetnému spoluvlastníckemu podielu vo výške 1/2 na nehnuteľnostiach, keď uviedla, že spoluvlastnícky podiel bol nadobudnutý za trvania manželstva strán sporu z ich spoločných finančných prostriedkov, pričom ako výlučný vlastník spoluvlastníckeho podielu je v katastri nehnuteľností zapísaný iba žalovaný. Žalovaný vlastnícke právo na spoluvlastníckom podiele žalobkyne neuznáva a nehnuteľnosť chce podľa všetkého predať. Žalobkyňa preto žiada o vyporiadanie vecí patriacich do masy BSM.

4. Potrebu nariadenia neodkladného opatrenia v predmetnej veci žalobkyňa odôvodňovala tým, že žalovaný predmetné nehnuteľnosti ponúka na predaj cez realitnú kanceláriu, a to bez jej súhlasu. Bez povšimnutia nemožno ponechať ani to, že faktické úkony smerujúce k nakladaniu s nehnuteľnosťami

nie sú vonkajším prostredím poznateľné, naopak, ich následok sa prejaví až ich vykonaním, v prípade zmeny nehnuteľností zápisom zmeny vlastníctva v katastri nehnuteľností. Niet preto iného efektívneho nástroja ako zabrániť zmene vlastníctva, ako zákazom nakladať. Je tu potreba zachovania stavu a bezodkladne upraviť pomery strán sporu. Predajom nehnuteľností sa situácia medzi sporovými stranami nevyrieši, práve naopak dôjde k absolútnej neplatnosti právneho úkonu a k iniciovaniu ďalších súdnych sporov, aby sa žalobkyňa domohla svojich práv vo vzťahu k spoluvlastníckemu podielu vo výške 1/2 na nehnuteľnostiach.

5. Z týchto skutkových zistení má súd za to, že žalobkyňa osvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov tak, aby až do rozhodnutia vo veci samej, ktorým sa odstráni spornosť vlastníckeho práva k predmetnému spoluvlastníckemu podielu, sa dočasne upravili pomery strán sporu, pretože z konania žalovaného vyplýva dôvodná obava, že žalovaný mieni nehnuteľnosti previesť na tretiu osobu. Nárok žalobkyne vo veci samej pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia nemusí byť nepochybne preukázaný, avšak musí tu byť potreba naliehavosti riešenia. Pretože žalobkyňa osvedčila možnosť konania žalovaného smerujúceho k ďalšiemu nakladaniu s nehnuteľnosťami, ku ktorej sa žalobkyňa domáha vyporiadania BSM, súd návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia až právoplatného skončenia konania o vyporiadanie BSM vyhovel.

6. V danom prípade sa teda súd stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto mu v celom rozsahu vyhovel.

7. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný s tým, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že návrh zamietá. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na to, že žalobkyňa podala na súd návrh o vysporiadanie majetku patriaceho do BSM účastníkov na čas po rozvode a tiež aj predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý je podaný tendenčne, zavádza súd a žalobkyňa nepredložila žiadne relevantné listiny potrebné na rozhodnutie súdu a súd rozhodol na základe listín, ktoré boli predložené. Je pravdou, že predmetné nehnuteľnosti žalovaný získal čiastočne kúpou od svojich rodičov v roku 1997 a čiastočne dedičstvom po svojom otcovi v roku 1998. Ako dôkaz predložil list vlastníctva č. XXXX pre k.ú. P. zo dňa 29.07.1998 a 04.10.2016. Zdôraznil, že žalobkyňa s predmetnou kúpou zmluvou súhlasila a súhlasila aj s tým, aby prvú polovicu nehnuteľnosti žalovaný získal do svojho výlučného vlastníctva. Druhú polovicu získal dedičstvom do svojho výlučného vlastníctva a v tomto smere podpísala aj čestné prehlásenie zo dňa 29.01.1997, ktorý dokument zámerne nepriložila. Sporná nehnuteľnosť teda v žiadnom prípade nemôže spadať do BSM účastníkov. Môže sa jednať maximálne o investície, ktoré účastníci vložili do týchto nehnuteľností z prostriedkov spoločných, ktoré získali ako manželia. Uvedené investície však boli vykonané v roku 1997, preto sa jedná o pohľadávku žalobkyne proti majetku BSM, ide o tzv. neodôvodnené obohatenie, ktoré sa premlčuje v subjektívnej lehote dva roky a preto z opatrnosti znáša námietku premlčania. Čo sa týka úpravy domu nejednalo sa o búranie, ani novostavbu. Išlo maximálne o prístavbu a nadstavbu. Ako dôkaz predložil oznámenie o začatí stavebného konania z 27.05.1997 a stavebné povolenie z 15.08.1997. Žalobkyňa svoj názor ohľadom vlastníctva k domu sa pokúsila presadiť aj cez Okresný úrad Trnava, katastrálny odbor a to podaním návrhu o nápravu chyby v katastrálnom operáte. Kataster vydal rozhodnutie, v ktorom návrh zamietol. Ani toto rozhodnutie žalobkyňa k návrhu o neodkladné opatrenie nepripojila. Proti zamietajúcemu rozhodnutiu odvolanie nebolo podané. Žalobkyňa už aj prostredníctvom svojej predchádzajúcej právnej zástupkyne komunikovala so žalovaným, pričom jej bola ponúknutá finančná náhrada vo výške 20.000,- Eur. Túto žalobkyňa odmietla, jej chovanie je vedené snahou vytlačiť zo žalovaného maximálnu sumu a to aj pod hrozbou súdneho konania. Na druhej strane však napadol koncentráciu dôkazov, ktoré predložila do predbežného opatrenia. Tieto sú nedostatočné a tendenčné. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam návrh považuje za podaný tendenčne s neúplnou koncentráciou dôkazov. Žiadal, aby súd opätovne posúdil dôvodnosť a náležitosť dôkazov a odvolaniu vyhovel.

8. K doručenému odvolaniu podala písomné vyjadrenie žalobkyňa, keď sa v prvom rade vyjadrila k meritu veci, vrátane vznesenej námietky premlčania, ako aj k rozhodnutiu Okresného úradu, katastrálneho odboru. Zdôraznila, že v danom prípade za trvania manželstva žalovaný nadobudol do svojho vlastníctva podiel na nehnuteľnosti kúpou. Akékoľvek dohody a súhlasy medzi manželmi, ktorých obsahom je súhlas s tým, aby sa majetok podľa ust. § 143 Občianskeho zákonníka, patriaci do BSM z neho vyňal je možné uzatvárať iba podľa ust. § 143a Občianskeho zákonníka. Takáto dohoda môže byť uzatvorená iba s účinkami do budúcnosti, ale len formou notárskej zápisnice. Nakoľko takáto forma nebola dodržaná

považuje predložené čestné prehlásenie za neplatné z dôvodu rozporu so zákonom. Poukázala na to, že žalovanému bol počas manželstva so žalobkyňou rozhodnutím Okresného stavebného bytového družstva v Trnave pridelený dvojizbový družstevný byt č. XX, na T. XX v P. ,k prideleniu došlo počas manželstva žalobkyne so žalovaným, týmto vznikli spoločné členské práva a povinnosti k tomuto bytu. Žalovaný so žalobkyňou previezli svoje členské práva a povinnosti k tomuto dvojizbovému bytu č. XX na adrese D. XX (došlo k premenovaniu ulíc) dňa 27.06.1997 na nových nadobúdateľov, o čom svedčí zápisnica o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu zo dňa 13.07.1988. Z dohody o prevode vyplýva, že žalobkyňa so žalovaným previedli spoločné členské práva a povinnosti za odplatu vo výške 27.577,31 Sk a okrem toho im bola vyplatená suma 232.422,69 Sk. Všetky tieto prostriedky boli použité na kúpu predmetnej 1/2 nehnuteľnosti. Je teda nesporné, že do BSM účastníkov patrí 1/2 predmetnej nehnuteľnosti. Čo sa týka vznesenej námietky premičania túto považuje za nedôvodnú. Vyporiadanie BSM sa vyporiadavajú majetkové vzťahy medzi manželmi, resp. bývalými manželmi v širšom zmysle a prihliada sa na investície, ktoré boli vykonané zo spoločného majetku manželov na výlučný majetok jedného z nich a v tomto smere nie sú ani tieto investície premičané. Občiansky zákonník určuje lehotu 3 rokov od zániku manželstva na vyporiadanie BSM a má za to, že investície žalobkyne do spoločného majetku nie sú premičané. Čo sa týka rozhodnutia Okresného úradu Trnava, katastrálny odbor, žalobkyňa v prvom rade využila možnosť na zosúladenie skutočného a právneho stavu prostredníctvom na to príslušného správneho orgánu a až následne podala na súd žalobu a návrh na vydanie neodkladného opatrenia. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

9. Aj k tomuto vyjadreniu podal písomné vyjadrenie žalovaný s tým, že predložil čestné prehlásenie C. V. a S. V., ktoré vyvracajú tvrdenia ohľadom výšky peňažných prostriedkov a spôsob použitia získanej finančnej čiastky im nie je známy. Zotrvál na dôvodoch odvolania a odvolacom návrhu.

10. K vyjadreniu k odvolaniu žalovaného podala písomné vyjadrenie žalobkyňa s tým, že zotrvala na svojich predchádzajúcich tvrdeniach a poukázala opätovne na ňou predložené listinné dôkazy.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 C.s.p.), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§ 355 a § 357 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne a preto je dôvodné ho potvrdiť.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 29.11.2017 domáha vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že z vecí patriacich do masy BSM pripadá do výlučného vlastníctva žalovaného spoluvlastnícky podiel vo výške 1/2 na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v k.ú. P., obec P., okres Trnava, zapísanou na Okresnom úrade Trnava, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX pod poradovým číslom 2, ako parcela registra C-KN, parcelné číslo 8012, zastavené plochy a nádvoria o výmere 365 m², parcela registra C-KN, parcelné číslo 8013, zastavené plochy a nádvoria o výmere 45 m², parcela registra C-KN, parcelné číslo 8014, záhrady o výmere 390 m², stavba - rodinný dom so súp. č. XXXX, postavená na parcele č. 8012 pre k.ú. P., samostatne stojaca stavba - garáž, bez súp. č. postavená na parcele č. 8013 pre k.ú. P. v hodnote 120.500,- Eur.

13. Podanú žalobu odôvodnila tým, že žalovaný je v katastri nehnuteľností zapísaný ako výlučný vlastník spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/2 na týchto nehnuteľnostiach, titulom kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 30.01.1997 medzi žalovaným ako kupujúcim a manželmi G. V. a I. V. (rodičia žalovaného) ako predávajúcimi. Žalobkyňa uzavrela manželstvo so žalovaným dňa 21.05.1988. Predmetný spoluvlastnícky podiel vo výške 1/2 na nehnuteľnostiach teda bol nadobudnutý počas trvania manželstva. Dňa 14.09.2016 nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 19C/134/2016-16 zo dňa 14.09.2016, ktorým súd manželstvo účastníkov konania rozviedol. Sporové strany žiadnym spôsobom nerozširovali ani nezužovali a ani žiadnym iným spôsobom nemenili obsah ich BSM. Manželstvo a tým aj BSM trvalo do 14.09.2016, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok č.k. 19C/134/2016-16 zo dňa 14.09.2016 o rozvode manželstva. Aktuálne sa žalovaný snaží nehnuteľnosti predať prostredníctvom realitnej kancelárie FASTER GROUP, s.r.o. za sumu 241.000,- Eur, ktorú sumu

žalobkyňa považuje aj za cenu nehnuteľnosti, z ktorej podiel vo výške 1/2 nehnuteľností by mala byť zahrnutá do vyporiadania BSM, pretože na kúpu nehnuteľností boli použité finančné prostriedky z BSM žalobkyne a žalovaného, ktoré získali z predaja dvojizbového bytu. Tieto finančné prostriedky predstavovali spolu sumu 266.000,- SKK. Tým, že žalovaný počas manželstva nadobudol do vlastníctva spoluvlastnícky podiel vo výške 1/2 na nehnuteľnostiach, stal sa tento spoluvlastnícky podiel podľa žalobkyne súčasťou BSM, a teda patrí do masy BSM. Do nehnuteľností investovali žalobkyňa aj žalovaný spoločné finančné prostriedky na jej rekonštrukciu. Na nehnuteľnosť boli použité aj finančné prostriedky patriace do jej výlučného vlastníctva, a to konkrétne odstupné z práce v sume 35.000,- SKK (1.161,78 Eur), odstupné z práce v sume 10.000,- SKK (331,93 Eur) a dar žalobkyne od jej matky v sume 50.000,- SKK (1.659,69 Eur).

14. Spolu so žalobou vo veci samej podala žalobkyňa tiež návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal žalovanému nakladať so spoluvlastníckym podielom vo výške 1/2 na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v k.ú. P., obec P., okres Trnava, zapísanou na Okresnom úrade Trnava, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX pod poradovým číslom 2, ako parcela registra C-KN, parcelné číslo 8012, zastavené plochy a nádvoria o výmere 365 m², parcela registra C-KN, parcelné číslo 8013, zastavené plochy a nádvoria o výmere 45 m², parcela registra C-KN, parcelné číslo 8014, záhrady o výmere 390 m², stavba - rodinný dom so súp. č. XXXX, postavená na parcele č. 8012 pre k.ú. P., samostatne stojaca stavba - garáž, bez súp. č. postavená na parcele č. 8013 pre k.ú. P. a to tak, aby nepreviedol odplatne alebo bezodplatne vlastnícke právo, nezaťažil záložným právom alebo akýmkoľvek iným vecným bremenom, nevložil do základného imania obchodnej spoločnosti. Tento svoj návrh odôvodnila tým, že tento spoluvlastnícky podiel patrí do masy BSM, ktorú žiada vyporiadať a žalovaný nehnuteľnosti predáva, resp. podniká reálne kroky k tomu, aby predal nehnuteľnosti, ktoré rovnako patria aj jej, a to bez jej súhlasu, ktorý je v tomto prípade potrebný a finančné prostriedky, ktoré predajom získa sa môže snažiť zatajiť. Žalovaný popiera, že by daný podiel patril do masy BSM, nakoľko sám odmietol udeliť súhlas so zápisom zmeny v evidencii nehnuteľností, kedy žalobkyňa žiadala kataster nehnuteľností o vyznačenie jej osoby ako spoluvlastníčky podielu o veľkosti 1/2 k nehnuteľnostiam.

15. K návrhu žalobkyňa pripojila výpis z LV č. XXXX pre k.ú. P., obec P., okres Trnava, z ktorého vyplýva, že žalovaný je evidovaný ako vlastník so spoluvlastníckym podielom vo výške 1/2 na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v k.ú. P., obec P., okres Trnava, zapísanou na Okresnom úrade Trnava, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX, ako parcela registra C-KN, parcelné číslo 8012, zastavené plochy a nádvoria o výmere 365 m², parcela registra C-KN, parcelné číslo 8013, zastavené plochy a nádvoria o výmere 45 m², parcela registra C-KN, parcelné číslo 8014, záhrady o výmere 390 m², stavba - rodinný dom so súp. č. XXXX, postavená na parcele č. 8012 pre k.ú. P., samostatne stojaca stavba - garáž, bez súp. č. postavená na parcele č. 8013 pre k.ú. P., titulom kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod V 277/97 zo dňa 06.02.1997.

16. Ďalej pripojila ponuku realitnej kancelárie, kde je predmetná nehnuteľnosť poskytnutá na predaj a rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 19C/134/2016-16 zo dňa 14.09.2016, ktorým bolo ich manželstvo rozvedené.

17. Zmyslom neodkladného opatrenia je neodkladná úprava pomerov medzi účastníkmi a zabránenie ďalšiemu zhoršovaniu ich postavenia. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Pri vydaní neodkladného opatrenia účastníci nemusia byť vypočutí. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnuté, aby v návrhu na jeho nariadenie boli opísané rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a skutočností hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je riešiť urgentné situácie vyžadujúce okamžitý zásah súdu, v ktorých by odklad riešenia do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej spôsobil ujmu na právach niektorých z dotknutých účastníkov. K návrhu musí žalobca pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

18. Dokazovanie v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní a podľa teórie práva teória práva sa označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho

opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvyš pravdepodobné. Aj v tomto konaní sú strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP), pričom súd je povinný s nimi postupovať v úzkej súčinnosti. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv prostredníctvom vydaného zabezpečovacieho opatrenia. Na nariadenie takéhoto opatrenia je nevyhnutné, aby strana osvedčila potrebu nevyhnutnej ochrany jej práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže dôvodná obava z ohrozenia exekúcie. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je tak potrebné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť jeho prostredníctvom ochrana, ale i osvedčenie, že je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Pre rozhodnutie súdu o zabezpečovacom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

19. Súd prvej inštancie návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel z dôvodu, že v danom prípade sa jedná v podstate o žalobu na plnenie, keď žalobou vo veci samej sa žalobkyňa domáha vyporiadania ich zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov a od žalovaného žiada peňažné plnenie.

20. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým vyhovel návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia a zakázal žalovanému nakladať so spornou nehnuteľnosťou v rozsahu uvedenom v napadnutom výroku uznesenia.

21. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní potrebnom na vydanie rozhodnutia dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

22. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalovaným tvrdých skutočností, dospel súd prvej inštancie k správnym skutkovým zisteniam, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného uznesenia.

23. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní navyše neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie správne skúmal splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia a správne dospel k záveru, že tieto v danom prípade sú splnené, čo aj správne odôvodnil. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

24. Jedným zo zabezpečovacích prostriedkov v civilnom sporovom konaní je aj inštitút neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie môže slúžiť dočasnému aj trvalému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv strán sporu a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to buď potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán alebo existencia reálnej obavy, že by exekúcia bola ohrozená (§ 325 ods. 1 C.s.p.). Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch strán, ani že v dôsledku neodkladného opatrenia vznikne neprimeraná ujma strane, teda že ujma povinného nesmie byť neprimeraná výhode, ktorú nariadením neodkladného opatrenia získa druhá strana (princíp proporcionality). Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver

o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť bezodkladná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

25. Ten, kto navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia, musí mať právny záujem (nie naliehavý právny záujem) na vydaní neodkladného opatrenia, t.j. musí osvedčiť potrebnosť bezodkladnej úpravy pomerov strán. Existencia a potreba právneho záujmu sa prejavuje predovšetkým v skúmaní procesných predpokladov opodstatnenosti (nie procesných podmienok) takéhoto rozhodnutia súdu. Zistenie právneho záujmu na neodkladnom opatrení sa opiera o hypotézu procesných noriem uvedených v § 324 ods. 1 a § 325 ods. 1 C.s.p. V podaní, v ktorom sa navrhuje vydanie neodkladného opatrenia, by sa malo osvedčiť, že je tu daný právny záujem. Danosť právneho záujmu sa skúma so zreteľom na splnenie predpokladov opodstatnenosti takéhoto súdneho rozhodnutia, avšak dominuje predovšetkým osvedčenie toho, že nariadením neodkladného opatrenia sa dosiahne účel ochrany poskytovanej súdom. Vzhľadom na to, že neodkladným opatrením sa buď upravujú pomery strán sporu alebo zabezpečuje exekúcia do doby, než súd vydá konečné rozhodnutie vo veci, musí mať vzťah k právnemu vzťahu, ktorý je alebo bude predmetom konania vo veci samej. Ak strana po začatí konania podá návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré by malo dočasne upraviť pomery strán do skončenia konania, nestačí, že medzi stranami existuje právny vzťah, ale je nevyhnutné, aby medzi navrhovaným neodkladným opatrením a požadovaným rozsudkom vo veci samej bola aj priama vecná súvislosť. Znamená to, že vzťah, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť dočasná ochrana, bude s konečnou platnosťou vyriešený v konaní vo veci samej. Navrhované neodkladné opatrenie teda musí mať vždy vzťah ku konaniu vo veci samej.

26. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie dospel k správneému záveru, že žalobkyňou podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný a je potrebné mu vyhovieť. Rozhodujúcim je, že žalobkyňa preukázateľne osvedčila obavu, že žalovaný s predmetnými nehnuteľnosťami mieni nakladať ich predajom prostredníctvom realitnej kancelárie a tým i zabrániť možnému uspokojeniu ňou uplatnenej pohľadávky z nehnuteľnosti, o ktorej tvorí, že vlastnícky v podiele 1/2-iny patrí do ich nevyporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva. Svoj zámer predať nehnuteľnosť, žalovaný v odvolaní nepopiera, len uvádza, že mal snahu o mimosúdnu dohodu so žalobkyňou a pre jej nesúhlas k dohode nedošlo.

27. Čo sa týka obsahu odvolania a vyjadrení žalovaného, tvrdenia obsiahnuté v ich obsahu sa týkajú v podstate už predmetu konania vo veci samej a tak sa nimi odvolací súd ani nezaoberal a budú predmetom posúdenia súdom prvej inštancia vo veci samej.

28. Pokiaľ súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní účastníka, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 218/2010, podľa ktorého obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

29. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej teda už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania

(porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalovaného odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

30. Vychádzajúc z dosiaľ osvedčeného, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že základné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v danom prípade boli splnené, preto napadnuté uznesenie ako vecne správne s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil.

31. O nároku na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie bude končiť (§ 262 ods. 1 CSP).

32. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).